

✓ TIP PRINT RSS DEL

4 vinkler på Medea (Københavns Musikteater)

Af HENRIK LYDING

Offentliggjort 25.03.10kl. 11:06

Nordisk samarbejdsopera virker stærkest i første halvdel.

Københavns Musikteater:

4 VINKLER PÅ MEDEA

Af Worsaae, Rohloff, Hellstenius og Bång

Scenografi: Klara Sundal

Iscenesættelse: Lars Kaalund

Gæstespil af Figura Ensemble.

Til den 13. april.

En opera med klassisk græsk tema for fire sangere begået af fire unge nordiske komponister.

Det er da originalt og skaber samtidig variation i det musikalske udtryk, hvilket er imponerende, for orkesterbesætningen består kun af Figura Ensembles trio på klarinet, bas og slagtøj.

Måske er det derfor, at komponist nummer to - islændingen Steingrimur Rohloff - har fået sin del af operaen, både sang og musik, indspillet på bånd, hvad der giver mulighed for ikke blot fire, men hele syv mennesker i aktion på scenen.

Det musikalske udtryksregister hos de fire komponister, der alle blander talesang med hvisken og nynnen i et tonesprog, som snart lyder flydende harmonisk, snart hakkende og skærende, er videreført i opsætningen, hvor instruktøren, Lars Kaalund, har givet hver sekvens sin egen farve og stil.

Dramatisk åbning

Historien er derimod fortløbende. Vældig dramatisk åbner fortællingen om Jason og Medea i norske Henrik Hellstenius' fortættede og ganske melodiske tonesprog med kampen om det gyldne skind.

Derpå følger brylluppet, formet af Steingrimur Rohloff som en rytmisk, rapagtig korsats og gestaltet som en slags offerritual.

Siden følger hverdagen, Medeas ofre for den ægteskabelige lykke (komponeret af svenskeren Malin Bång) og til sidst utroskaben og hævnens, sat i toner af den danske Nikolai Worsaae.

Fine videoindslag

Ganske begavet har Kaalund moderniseret og almengjort det sceniske udtryk, så vi for eksempel på video pludselig ser Medea i en bus på vej til Amager for at ofre til guderne!

I det hele taget fungerer videoindslagene sammen med en ofte ganske dramatisk lyssætning som fint meddigtende elementer i forestillingen, der især i første halvdel virker både stemningsmættet og billedtæt.

Konkret og symbolsk

Ganske som Peter Laugesen i sin libretto opererer Kaalund i krydsfeltet mellem den konkrete handling og mere symbolske, ofte civilisationskritiske refleksioner.

På scenen brænder Helene Gjerris klart igennem som Medea med flammekasterstemme og dramatisk nærvær over for Jakob Bloch Jespersens brutale Jason.

Aileen Itani og Andreas Landin fungerer fint som de mange navnløse personer omkring dem. Alligevel lader det sig ikke skjule, at både musikalsk og visuelt slappes forestillingen midtvejs. "4 vinkler på Medea" hedder operaen - de to første er klart de bedste.